

Carcassonne

Carcassonne er en kommune i *departementet* [Aude](#) i [det](#) sydvestlige [Frankrig](#).

Historisk og kulturelt er kommunen en del af [Carcassès](#), et land centreret omkring byen Carcassonne, mellem begyndelsen af [Massif Central](#) og Pyrenæernes fod.

Den er udsat for et ændret oceanisk klima og drænes af [Canal du Midi](#), [Aude](#), [Fresquel](#), [Arnouze](#), Bazalac-strømmen, Malepère-strømmen, Fount Guilhen-strømmen og af forskellige andre små vandløb.

Carcassonne er en bykommune med 46.218 indbyggere i 2021, efter at have oplevet næsten uafbrudt befolkningstilvækst siden [1800-tallet](#).

Den hører til [bydelen Carcassonne](#) og er en del af [Carcassonnes opland](#). Dens indbyggere kaldes Carcassonnais eller Carcassonnaises. Carcassonne er hovedbyen i [Carcassonne Agglo](#) (113.827 indbyggere i 2021).

Carcassonne, der har været beboet siden bondestenalderen, ligger på [Aude-sletten](#) mellem to store trafikruter, der forbinder Atlanterhavet med Middelhavet og [Massif Central](#) med [Pyrenæerne](#).

Byen er kendt for [Cité de Carcassonne](#), et middelalderligt arkitektonisk ensemble, der blev restaureret af [Viollet-le-Duc](#) i det nittende århundrede og opført på [UNESCOs verdensarvsliste](#) siden 1997.

Carcassonne ligger i Sydfrankrig, 95 kilometer sydøst for [Toulouse](#). Dens strategiske placering på ruten mellem Middelhavet og Atlanterhavet har været kendt siden bondestenalderen.

Byen ligger i en korridor mellem [Montagne Noire](#) mod nord og [Corbières](#) mod øst, [Lauragais-sletten](#) mod vest og Aude-dalen mod syd. Denne naturregion kaldes [Carcassès](#) eller Carcassonnais.

Kommunens areal er 65 km², hvilket er stort i forhold til de mange små kommuner i Aude. Byen krydses af [Aude](#), [Fresquel](#) og [Canal du Midi](#).

Kilometerafstande mellem Carcassonne og de regionale hovedstæder (veje/motorveje): [Ajaccio](#): 542 km (i luftlinje), [Bordeaux](#): 335 km, [Dijon](#): 637 km, [Lille](#): 986 km, [Lyon](#): 444 km, [Marseille](#): 318 km, [Nantes](#): 678 km, [Orléans](#): 645 km, [Paris](#): 768 km, [Rennes](#): 788 km, [Rouen](#): 877 km, [Strasbourg](#): 929 km, [Toulouse](#): 95 km, [Montpellier](#): 130 km. Den nærmeste by er [Narbonne](#) (62 km).

Nabokommunerne er [Berriac](#), [Caux-et-Sauzens](#), [Cavanac](#), [Cazilhac](#), [Couffoulens](#), [Fontiès-d'Aude](#), [Lavalette](#), [Montirat](#), [Palaja](#), [Pennautier](#), [Pezens](#), [Roullens](#), [Trèbes](#), [Villedubert](#) og [Villemoustausou](#).

Carcassonne ligger i seismicitetszone 1 (meget lav seismicitet).

Kommunen ligger i det hydrografiske område "Mediterranean Coastals", inden for [Rhône-Middelhavet-Korsika-oplandet](#).

Den afvandes af Canal du Midi, Aude, Fresquel, Arnouze, Carrel, Malepère-strømmen, Regal-strømmen, Bouteillères-strømmen, Rieu, Conquet-strømmen, Montirat-strømmen, Saint-Martin-strømmen, Sabartèzes-strømmen, som udgør et hydrografisk net på 69 km i samlet længde.

[Canal du Midi](#), med en samlet længde på 239,8 km, er en [sejlskanal](#) med en [adskillelse](#), der har forbundet [Toulouse](#) med [Middelhavet](#) siden det syttende århundrede.

[Aude](#), med en samlet længde på 223,59 km, har sit udspring i [kommunen Les Angles og løber](#) fra syd til nord. Den krydser kommunen og løber ud i [Løvebugten](#) ved [Fleury](#), efter at have krydset 73 kommuner.

[Fresquel](#), med en samlet længde på 63 km, har sit udspring i [kommunen Baraigne](#) og løber fra vest til øst. Den krydser kommunen og løber ind i [Aude](#) på det kommunale område, efter at have krydset 22 kommuner.

[Arnouze](#), med en samlet længde på 15 km, har sit udspring i [kommunen Alairac](#) og løber fra sydvest til nordøst. Den krydser kommunen og løber ind i [Fresquel](#) på det kommunale område, efter at have krydset 3 kommuner.

[Carrel-strømmen](#), eller Bazalac-strømmen, med en samlet længde på 10,9 km, har sit udspring i kommunen [Mas-des-Cours og løber](#) nordpå. Den krydser kommunen og løber ind i [Aude](#) ved [Trèbes](#), efter at have krydset 6 kommuner.

[Malepère-floden](#), med en samlet længde på 10,9 km, har sit udspring i [kommunen Alairac](#) og løber fra sydvest til nordøst. Den krydser kommunen og løber ind i [Aude](#) ved [Cavanac](#), efter at have passeret gennem 4 kommuner.

I 2010 er klimaet i kommunen af typen South-West Basin, ifølge en undersøgelse fra [National Center for Scientific Research](#) baseret på en række data, der dækker perioden 1971-2000.

I 2020 offentliggjorde Météo-France en typologi over klimaet i Frankrig, hvor kommunen er udsat for et ændret oceanisk klima og ligger i klimaområdet [Aquitaine, Gascogne, der](#) er kendetegnet ved rigelig nedbør om foråret, moderat om efteråret, lavt solskin om foråret, en varm sommer (19,5 °C), svag vind, hyppig tåge om efteråret og vinteren og hyppige tordenvejr om sommeren (15 til 20 dage).

Carcassonne ligger ved bredden af [Aude-floden](#). Kommunen er traditionelt opdelt i to, den *nedre by*, som ligger ved bredden af floden mod vest, og den *øvre by* (eller [Cité](#)), som ligger på bakken med udsigt over Aude.

Cité er bygget på et lille plateau, der består af udgravningen af Aude i en højde af ca. 150 meter over den nedre by. Den nedre by ligger på niveau med Aude, hvis højde er 100 meter.

Aude ankommer til Carcassonne efter sin bjergrige rejse gennem kløfterne i den øvre Aude-dal og bliver derefter en mere stille flod. Den passerer gennem Païcherou, løber langs Saint-Michel-kirkegården og deler sig derefter i to arme og danner en ø kaldet Île du Roy.

Fire broer giver dig mulighed for at krydse den: Garigliano-broen, Pont-Vieux, der kun er tilgængelig for fodgængere, Pont Neuf og Pont de l'Avenir. [Canal du Midi](#) passerer også nord for byen mellem stationen og André-Chénier-haven, der støder op til bastide Saint-Louis.

Byen ligger i en korridor mellem [Montagne Noire](#) mod nord og [Pyrenæerne](#) mod syd. Sletten består af nylige aflejringer, der er bragt af Aude og kommer fra Pyrenæerne. Dette er molasse af Carcassonne, som er kendetegnet ved en vekslen mellem [sandsten](#), [konglomerater](#) og flodsandstensmeller fra [Focæn](#).

De to vigtigste distrikter er Cité eller Ville-Haute og Bastide Saint-Louis eller Ville-Basse. De forbindes af Trivalle-broen med Vieux-broen, der krydser Aude.

Byen ligger på et højt forbjerg og har været omgivet af tykke volde siden middelalderen. Huset er også tæt og gammelt.

Trafikken er vanskelig, reguleret og forbudt i juli og august. Den nedre by er en gammel bastid, hvis organisation følger en regelmæssig plan af en sekskant med hjørner flankeret af [bastioner](#).

Gaderne krydser hinanden vinkelret og er organiseret omkring en central plads, Place Carnot.

En boulevard omgiver hele dette bassin efter byens gamle volde, der blev ødelagt i 1764 på ordre fra biskop [Armand Bazin de Bezons](#). Denne boulevard er bred og åben, i modsætning til gaderne i bastide, som er smallere. Flere af disse gader i bastide er gågader.

Resten af byen er opdelt i distrikter: La Conte og Joliot-Curie, Ozanam og Saint-Saëns, Saint-Georges, le Viguiier, Saint-Jacques, Cité Fleming, Grazaillies-la Reille, Cité la Prade, Cité Albignac, Palais, Gambetta, Plateau, Les Capucins, Bellevue og Pasteur.

Byen har mange landsbyer: Montlegun, Montredon, Grèzes, Herminis, Maquens og [Villalbe](#).

I byens centrum er bilen det foretrukne transportmiddel for indbyggerne i Carcassonne.

Trafikken i myldretiden er ret vanskelig, især om sommeren med tilstrømningen af turister. Departementsvej 6113 (tidligere hovedvej 113), der fører direkte til byen, bliver meget hurtigt mættet.

En første vejstrækning blev bygget i 1980 med den vestlige ringvej for at forbinde Highway 23-afkørslen og departementsvej 6113.

Den nordøstlige ringvej har været åben siden den 18. december 2008 og gør det muligt at om dirigere trafikken fra RD 6113 takket være en omfartsvej mod nord. Dette arbejde krævede opførelsen af en viadukt over [Aude](#) og de tre broer.

I byens centrum kan tre parkeringskælder (André-Chénier-parkeringspladsen med 340 pladser, Jacobins-parkeringspladsen med 211 pladser og siden den 25. februar 2008 Gambetta-parkeringspladsen med 403 pladser) rumme op til 954 biler.

Kommunen Carcassonne er sårbar over for forskellige naturkatastrofer såsom, storme, sne, ekstrem kulde, hedeølger eller tørke.

Herudover oversvømmelser, skovbrande og jordskælv (meget lav seismicitet).

Den er også udsat for to teknologiske risici, nemlig transport af farlige materialer og svigt af en dæmning.

Kommunen er en del af Carcassonne-området med en betydelig risiko for oversvømmelser (TRI), som omfatter 4 kommuner i [Carcassonne-områdets boligområde](#), en af de 31 TRI'er, der blev vedtaget i slutningen af 2012 i [Rhône-Middelhavsområdet](#), bevaret på grund af overløbene [af floderne Aude](#) og [Fresquel](#).

Blandt de sidste betydelige oversvømmelser, der ramte området, var oversvømmelsen i november 1999.

Oversvømmelseskort blev udarbejdet for tre scenarier nemlig hyppige (oversvømmelser med en tilbagevendende tid på 10 til 30 år), medium (returtid på 100 år til 300 år) og ekstrem (returtid i størrelsesordenen 1.000 år, hvilket sætter ethvert beskyttelsessystem i forvaring).

Kommunen er derfor blevet anerkendt som en naturkatastrofetilstand på grund af de skader, der er forårsaget af oversvømmelser og mudderskred i 1982, 1992, 1996, 2003, 2011, 2014, 2018 og 2020.

Risikoen ved transport af farlige stoffer i kommunen er forbundet med krydsningen af kommunen med en trafikeret vej og en jernbanelinje. En ulykke, der sker på en sådan infrastruktur, vil sandsynligvis få alvorlige konsekvenser for bygninger eller mennesker op til 350 m væk, afhængigt af arten af det transporterede materiale. Byplanlægningsbestemmelser kan anbefales i overensstemmelse hermed.

Kommunen ligger også nedstrøms [for dæmningerne Matemale](#) og [Puyvalador](#), to klasse A-strukturer, der ligger i departementet [Pyrénées-Orientales](#). Som sådan vil den sandsynligvis blive påvirket af nedsænkingsbølgen efter brud på en af disse strukturer.

Carcassonnes historie er direkte forbundet med [Cité's](#). Det var i 1247, at byen blev udvidet med oprettelsen af den nedre by eller [bastide Saint Louis](#).

Flere kilometer syd for byen er der fem mere eller mindre bevarede rester af middelalderlige slotte ([Termes](#), [Aguilar](#), [Quéribus](#), [Peyrepertuse](#) og [Puilaurens](#)), der omtales som "de fem sønner af Carcassonne".

Efter våbenhvilen den 22. juni 1940 blev parlamentet indkaldt til kongressen i [Vichy-operahuset](#) den 10. juli.

Blandt Aude-parlamentarikerne var kun to blandt de 80, der nægtede at stemme for marskal [Philippe Pétains](#) fulde beføjelser: [Léon Blum](#) og [Henri Gout](#). De vil lide under konsekvenserne senere.

I februar 1941 blev [Albert Tomey](#), demokratisk valgt borgmester i Carcassonne, afskediget af Pétain og erstattet af Jules Jourdanne. Boulevard [Jean Jaurès](#) blev omdøbt ved kommunal beslutning; den vil bære navnet marskal Pétain.

Den 14. juli 1942 blev der afholdt en hemmelig demonstration til fordel for republikken samler mere end 2000 mennesker ved statuen af [Armand Barbès](#).

Bagmændene blev arresteret i de følgende uger, sat i fængsel eller i husarrest. Blandt dem medlemmer af kampbevægelsen. Dette var begyndelsen til fremtidige modstandsaktioner.

Tyskerne besatte Carcassonne den 11. november 1942 som svar på de allieredes landgang i Nordafrika. De rekvirerede mange hoteller, kaserner og borgerlige bygninger til militæret. Salvaza flyveplads overgik til [Luftwaffe](#).

I februar 1943 blev Aude-sektionen af den [franske milits](#) oprettet på det kommunale teater. Det tyske politi ([SIPO-SD](#)) flyttede ind i en villa på 67 route de [Toulouse](#).

I maj 1944 blev byen besat af tyske tropper, der brugte grevens borg som reserve af ammunition og sprængstoffer.

Indbyggerne blev fordrevet fra Cité.

[Joë Bousquet](#), kommandør af Æreslegionen, var indigneret over denne besættelse og bad i et brev præfekten om befrielse af byen, der af alle lande betragtes som et kunstværk, der bør respekteres og efterlades frit.

Den 29. juli 1944 blev [Jean Bringer](#) (leder af FFI i Aude) arresteret på doktor Delteils klinik. Næste dag var det [Aimé Ramonds](#) tur. Disse to ledere af modstandsbevægelsen blev interneret i fængslet.

Befrielsen

Den 19. august 1944, da tyskerne forberedte sig på at forlade byen, var femten modstandsfolk blev bragt til Baudrigue-godset i [Roullens-kommunen](#).

Ligene af disse martyrer, der oprindeligt blev henrettet, forsvandt i eksplosionen af ammunitionsdepoterne i rydningen af ejendommens park.

Eksplosionen forårsagede enorme skader og det kunne mærkes på flere kilometers afstand. Den 21. august krydsede en enhed fra panserdivision Carcassonne.

Af en endnu ubestemt grund stoppede hun ved Quai Riquet nær stationen. Efter at have skudt forbigående samlere hun gidsler og henretter dem under jernbanebroen. Dødstallet er seksogtyve.

Efterkrigstiden

I april 1996 organiserede [Rémy Cazals](#) Carcassonne-symposiet om Første Verdenskrig, som førte til udgivelsen af *Traces de 14-18* og at fremme historieskrivningen om Første Verdenskrig.

I 1997 opnåede byen Carcassonne indvielse ved at opnå sin klassificering på [UNESCOs verdensarvsliste](#), og den nedre by Carcassonne, "Bastide Saint-Louis", blev klassificeret som en beskyttet sektor. Med et gennemsnit på 1,9 millioner turister siden 2012, er byen et turist-hotspot.

Den 6. november 2003 fandt det fransk-spanske topmøde sted i Carcassonne på Hôtel de la Cité under overværelse af [José María Aznar](#), leder af den spanske regering, [Jacques Chirac](#), republikkens præsident og tretten ministre fra de to lande.

Den 29. juni 2008 under "åbent hus"-dagene i Carcassonne i [marineinfanteriets faldskærmsregiment](#) (RPIMa), efter en fejl i leveringen af ild (skarpe kugler i stedet for blanke kugler), forårsagede en ulykke alvorlige kvæstelser på 17 mennesker i publikum.

Denne affære, som blev national efter besøget af republikkens præsident, [Nicolas Sarkozy](#), ledsaget af sin forsvarsminister, førte til, at stabschefen for de væbnede styrker trådte tilbage.

Terrorangreb den 23. marts 2018

Den 23. marts 2018 var byen skueplads for et jihadistangreb, som Islamisk Stat hævdede.

Klokken 10.15 stjal Redouane Lakdime, en 25-årig fransk-marokkaner, der bor i Ozanam-boligområdet i Carcassonne, en bil, dræbte passageren og sårede føreren.

Han gik til en militærkaserne og skød mod fire CRS-officerer, der var på vej tilbage fra jogging, og sårede en af dem alvorligt i skulderen.

Han satte derefter kursen mod [Trèbes](#), en lille nærliggende by omkring 7 km væk, og tog omkring halvtreds mennesker som gidsler i byens Super U. Han dræbte to mennesker. Razziaen og GIGN tog til stedet og sikrede stedet. Nogle gidsler formåede at flygte. Oberstløjtnant [Arnaud Beltrame](#) tilbød terroristen at tage et gidsels plads. Han blev alvorligt såret af terroristens skud og døde den næste dag. Terroristen bliver skudt, da overfaldet gives.

Kristendom

Mellem den nedre og øvre by har Carcassonne flere hellige steder.

To kirker, [St. Michael's Cathedral](#) og [St. Vincent's Church](#), stammer fra udvidelsen af to landsbyer, Saint-Vincent og Saint-Michel, uden for byens mure i middelalderen.

Saint-Michel-katedralen er tilbedelsesstedet for Saint-Louis-bastiden, der blev bygget i 1247.

Det er en gotisk kirke i Languedoc-stil, der blev katedral i 1803 efter armoden af [basilikaen Saint-Nazaire](#) (beskrevet nedenfor), der ligger i byen.

Den sydlige del af domkirken hvilede mod en mur, der blev bygget efter landsbyens ødelæggelse i 1355.

Klokketårnet består af tre rektangulære og massive etager og en fjerde ottekantet.

Katedralen er blevet restaureret flere gange af [Eugène Viollet-le-Duc](#). Saint-Vincent-kirken blev på sin side bygget i 1269, den har det 2. bredeste skib i Frankrig (20 m), kun overgået af [katedralen i Mirepoix](#) (20,50 m). Klokketårnet i Saint-Vincent-kirken, dominerer hele bastide i en højde af 54 meter og rummer et stort klokkespil med 54 klokker.

Kirken Saint-Gimer ligger i Barbican-kvarteret, ved foden af byen. Det er af nyere dato, da det blev designet af [Eugène Viollet-le-Duc](#) fra 1849 til 1859, i stedet for Aude barbican, som blev ødelagt til lejligheden.

Saint-Gimer-kapellet eksisterede i distriktet, før kirken blev bygget. Den blev opført i det syttende århundrede på det sted, hvor Sankt Gimer, biskop af Carcassonne, blev født i begyndelsen af det tiende århundrede.

Der findes også kapeller i byen, f.eks. Notre-Dame-de-la-Santé-kapellet, der stammer fra 1527 takket være pengene fra Jean de Saix' testamentariske gave.

Hun var en del af hospitalet for pestofre beliggende nær Pont Vieux.

Et andet kapel, karmeliterkapellet, ligger i Saint-Louis-bastiden. Den blev genopbygget flere gange i det fjortende århundrede, derefter i det syttende århundrede og til sidst i det attende århundrede. Det er opført som et historisk monument.

Det [protestantiske tempel i Carcassonne](#), der er medlem [af den Forenede Protestantiske Kirke i Frankrig](#), ligger i Rue Antoine-Marty og blev indviet i 1890. Dens facade er nøgtern og ligner en anglikansk kirke.

Endelig blev en ny rigssal åbnet af Jehovas Vidner i Faradays dødvande. Tjenesterne tilbydes på fire sprog (fransk, engelsk, arabisk og portugisisk).

Muslimere

[As-Salam-moskeen](#) blev indviet den 24. juni 2000 i La Conte-distriktet. Det er den største moské i Carcassonne i kapacitet og et af de ni officielle muslimske steder for tilbedelse i byen, de to andre moskeer er moskeen i Viguiet-distriktet, rue Louis-Pergaud, og moskeen i rue Trivalle.

Derudover er der et islamisk bederum Al Imane, boulevard Léon-Blum og steder for bedeboulevard Joliot-Curie, Ozanam by (Madarassati forening), rue des Genévriers og rue du Ventolet (Al Hiqma forening) osv..

Katolsk

- [Saint-Michel-katedralen](#), rue Voltaire
- [Saint-Nazaire-basilikaen](#), Place Auguste-Pierre-broen
- [Saint-Vincent-kirken](#), rue du Docteur-Albert-Tomey
- Kirken Notre-Dame des [Carmes](#), rue Georges-Clemenceau

- Saint-Gimer Kirke, Place Saint-Gimer
- Kirken Notre-Dame-de-l'Abbaye, rue Trivalle
- Det [Hellige Hjertes Kirke](#), rue Jules-Michelet
- [Saint-Jacques](#) kirke, rue Louis-Pergaud i Viguièr
- [Saint-Joseph](#) Kirke, Place Wilson
- [Notre-Dame](#) Kirke, avenue d'Alexandrie-de-Grazaille
- [Saint-Saturnin-kirken](#), rue de l'Église de Grèzes i Grèzes
- [Sainte-Cécile-kirken](#), rue de l'Église-de-Mont-Legun i Mont Legun
- Kirken Saint-Martin-de-Poursan, avenue de Carcassonne de Montredon
- Saint-Saturnin-kirken, rue de l'Église-de-Maquens i Maquens. ([Ortodoks](#) sogn)
- Notre-Dame-kirken, avenue Philippine-Crouzat de Villalbe.

Kapeller

- [Dominikanersøstrenes](#) kapel, rue de Verdun (kulturcenter)
- [Jesuiterkapellet](#), rue des Études (auditorium)
- [Kapellet i Notre-Dame-de-la-Santé](#), rue des Trois-Couronnes
- [Saint-Charles](#) Chapel, Avenue Jean-Moulin
- Kapellet Saint-Gimer, rue Barbacane (rådhus)
- Kapellet i Lycée Saint-Louis, Saint-Stanislas-stedet, rue Voltaire
- Kapellet i Roseraie, avenue Leclerc
- Tidligere kapel i Saint-Sernin i Carcassonne
- Radulphe Chapel D 104 i Mayrevielle.

Ortodokse

Sankt [Gaudéric ortodokse](#) sogn beliggende i kirken Saint-Saturnin de Maquens.

Protestantisk

- [Den Forenede Protestantiske Kirke](#), rue Antoine-Marty
- [Den evangeliske](#) pinsekirke ADD Carcassonne, rue Pierre-Germain
- Christian Centre Evangelical Church, rue Pierre-Charles-de-Lespinasse
- Le Sarment Christian Centre, rue Joseph-Gossec
- Centre Chrétien Le Sarment, rue Antoine-Marty

Millenaristisk kult

- [Jehovas Vidners](#) rigssal, Michael-Faraday Street
- [Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige](#), avenue Docteur-Henri-Gout

Kirkegårde

Byen har ni kirkegårde:

- [Saint-Michel-kirkegården](#)
- Saint Vincent
- Byen
- The Conte
- Landsbyen Montredon
- Landsbyen Montlegun
- Landsbyen Maquens
- Landsbyen Grèzes-Herminis
- Landsbyen Villalbe

En vin bærer byens navn, nemlig [Cité-de-carcassonne](#) (IGP). Som navnet antyder, er Carcassonne en vindyrkningskommune i Languedoc-vinmarkerne.

Den mest kendte vin, der kan produceres der, er dog AOC Malepère, men denne kommune har tilladelse til at producere IGP Pays d'Oc, Pays Cathare og Aude.

Steder og monumenter

Byen Carcassonne

[Cité de Carcassonne](#), på højre bred af [Aude](#), blev klassificeret som UNESCOs verdensarvssted i 1997. Det er byens turistspot med næsten 4 millioner besøgende hvert år, herunder næsten 500.000 besøg på grevens slot og voldene. Det er det næstmest besøgte turiststed i Frankrig efter [Mont-Saint-Michel](#).

Det er et middelalderligt kompleks, der er unikt i Europa med hensyn til størrelse og bevaringstilstand. Byen er omgivet af to rækker volde og har et slot, grevens slot og basilikaen Saint-Nazaire.

Grevens borg

Grevens slot ligger i byen Carcassonne og er en fæstning, der husede viscounterne af Carcassonne. Nogle af dens fundamenter hviler på en [domus](#) fra det første århundrede. Meget tidligt blev dette sted et sted med magt.

Den nye greves borg blev bygget i begyndelsen af det tolvte århundrede. Kun en del af borgen er tilbage. Den undergik mange forandringer gennem århundrederne, især i 1229, da den i hænderne på kongemagten blev sæde for en af de to [seneschaler](#) i [Languedoc](#). Den anden er [Beaucaire](#).

Fra 1240 til 1250 blev indhegningen bygget for at befæste den. Dette bælte består af en [gardinmur](#), runde tårne, indgangsloftet, [barbican](#) og voldgraven.

Slottet kan besøges hele året rundt og giver adgang til bymurene. Det indeholder også et lapidarium og en permanent udstilling om restaureringen af byen i det nittende århundrede.

Basilikaen Saint-Nazaire

Bygningen blev klassificeret som et historisk monument i 1840.

Saint-Nazaire-basilikaen er en kirke af [romansk](#) oprindelse fra det 11. århundrede.

Det var først og fremmest en simpel kirke, der blev velsignet og indviet som katedral af pave [Urban II](#) i 1096.

På stedet lå en karolingisk katedral, som der ikke er spor tilbage af. Krypten stammer også fra det tidspunkt, hvor den nye katedral blev bygget af Trencavel-familien, på trods af dens forringede tilstand, hvilket tyder på det modsatte. De originale glasmosaikvinduer i basilikaen er i [Sainte-Chapelle i Paris](#).

Katedralen er bygget af sandsten på ydersiden. Det blev udvidet mellem 1269 og 1330 i gotisk stil, der blev pålagt af franskmændene, der var blevet mestre i regionen, med et meget slankt tværskib og kor, en skulpturdekoration og et sæt glasmosaikvinduer, der er blandt de smukkeste i Sydfrankrig.

En prælatbygmester, [Pierre de Rochefort](#), var den økonomiske oprindelse til en stor del af dekorationerne og færdiggørelsen af hvælvingerne. Hans våbenskjold kan ses i koret, [apsis](#) og sydarmen af tværskibet, mens kapellet i det nordlige sideskib indeholder mindesmærket for bidragyderens død. En anden personlighed, Pierre Rodier, [ærkebiskop af Carcassonne](#), har sit våbenskjold i kapellet i det sydlige sideskib.

Saint-Nazaire-basilikaen er klassificeret som et [historisk monument](#) af [1840-listen](#)¹⁸⁴. [Eugène Viollet-le-Ducs renoveringer](#) har i høj grad forvandlet dets ydre, men interiøret er det mest bemærkelsesværdige. De to stilarter, gotisk og romansk, kan ses på glasmosaikvinduerne, skulpturerne og alle kirkens udsmykninger. Talrige glasmosaikvinduer fra det trettende og fjortende århundrede er til stede på facaderne. De skildrer scener fra Kristi og hans apostles liv.

Indtil det 18. århundrede forblev Saint-Nazaire-katedralen det vigtigste religiøse centrum i Carcassonne.

I slutningen af Ancien Régime opretholdt domkapitlet endda et lille orkester med en organist, en musikmester og mindst fem kordrenge. I 1790 blev kapitlet imidlertid nedlagt. Det var først i 1801, at kirken blev frataget sin rang som katedralen i Carcassonne til fordel for kirken Saint-Michel, der ligger i bastide uden for byen. Denne overførsel fandt sted i en kontekst af forandring med opgivelsen af byen og udvidelsen af den nedre bydel. Den blev en basilika i 1898 efter et brev fra pave [Leo XIII](#).

Et samfund af [kannikker](#) boede i nærheden af katedralen med et kapitelhus og sovesal mod øst, refektoriet og køkkenerne mod syd og kældrene og stalde mod vest. Men alle bygningerne blev revet ned i 1792.

Canal du Midi

[Canal du Midi](#), også kendt som Canal des Deux-Mers, fordi den forbinder Middelhavet med Atlanterhavet, er en vandvej, der har været på UNESCOs verdensarvsliste siden 1996.

Oprindeligt, i 1681, gik kanalen ikke gennem Carcassonne og lå mere end to kilometer fra byen på grund af en uenighed mellem [Pierre-Paul Riquet](#), som bad Carcassonnes konsuler om økonomisk støtte på 100.000 pund til at føre kanalen gennem byen.

Denne fejl fra byens ledere havde en indvirkning på byens økonomi, da flodtrafikken ikke stoppede der, og Carcassonne blomstrede ikke så meget som Castelnaudary.

En ny rute blev derefter foreslået for at om dirigere kanalen ind i byen og bygge en flodhavn.

I 1810 passerede Canal du Midi gennem Carcassonne for altid. Byen har nu en stor flodnavigationsakse fra det nittende århundrede, havnebassinet, og tre broer: Marengo-broen, Fredsbroen og Iéna-broen.

Ankomsten af Canal du Midi skabte mange bymæssige transformationer i den nedre bydel.

Grøfterne omkring bassinets volde blev fyldt op for at bygge store boulevarder. I 1812 gjorde et stort projekt det muligt at urbanisere strækningen mellem kanalen og [bastide](#). Der blev bygget boliger samt bygninger til driften af kanalen i de følgende år.

[Bastide i Saint-Louis](#)

Mere almindeligt kendt som "den nedre by", er det kommercielle og boligmæssige centrum i Carcassonne.

Det var [Ludvig IX](#) (Sankt Ludvig), der i 1247 gav tilladelse til opførelsen af en by, der summarisk var befæstet til at huse befolkningen i Carcassonne. Den 2.800 m lange indhegning, der omgiver byen, blev bygget mellem 1355 og 1359 på ordre fra greven af Armagnac.

Den nedre by blev plyndret af [Edvard af Wales](#), den [sorte prins](#), i 1355. I 1539 blev bastide modificeret og fik sit nuværende udseende.

Saint-Louis-basmen var omgivet af volde, hvoraf der kun er få rester tilbage, især øst for byen, bastionens volde.

Planen for den nedre by er en skakbrætplan centreret om Place Carnot. De smalle gader krydser hinanden vinkelret og løber fra den ene ende af byen til den anden, typisk for bastidebyerne i Sydfrankrig.

Denne opdeling gjorde det muligt for middelalderens forsvarere at rejse gennem byen på hesteryg uden hindringer for at forsvare voldene under angreb.

I centrum af byen ligger Place Carnot, tidligere kendt som "Place aux Herbes", som er markedspladsen.

Mod slutningen af det sekstende århundrede blev murene forstærket af fire [bastioner](#): Saint-Martin-bastionen, Calvaire-bastionen, Montmorency-bastionen og Tour Grosse- eller Moulins-bastionen. Dette arbejde fandt sted under religionskrigene for at styrke beskyttelsen af den nedre by.

Bastide består delvist af gågader eller halvgågader med mange butikker.

Place Carnot, der ligger i centrum, er vært for en scene om sommeren til off-festivalen i Cité, der tilbyder flere gratis shows.

Jakobinernes monumentale port.

Jakobinernes monumentale port er den sidste af de fire porte, der var placeret ved basvattnets fire kardinalpunkter. Disse porte tillod kontrol over indgangene til bastiden, da den blev befæstet.

[Steder for tilbedelse](#)

Carcassonne har flere kirker og kapeller:

- [Katedralen i Saint-Michel](#). Bygningen blev klassificeret som et historisk monument i 1886

- [Kirken Saint-Vincent](#). Bygningen blev klassificeret som et historisk monument i 1907
- [Kirke Saint-Martin-de-Poursan](#). Væggene i [apsis](#) og [skib](#) (fra gulvet til gesimsen inklusive) og resterne af skibets hvælving blev opført som [historiske monumenter](#) i 1948
- [Kirken Saint-Saturnin de Grèzes](#). Kirken Saint-Saturnin og det tilstødende gamle presbyterale hus blev opført som [historiske monumenter](#) i 1946
- [Kirken Saint-Gimer i Carcassonne](#). Sankt Gimer var biskop af Carcassonne fra 902 til 931. Kirken ligger i Barbacane-distriktet og blev bygget af [Eugène Viollet-le-Duc](#) fra 1854 til 1859, i stedet for Aude barbican, som blev ødelagt til lejligheden. Bygningen blev opført som et historisk monument i 2020
- [Kapellet Notre-Dame-de-la-Santé](#) stammer fra 1527, også kaldet Notre-Dame du bout du Pont, og ligger ved indgangen til den gamle bro
- [Kirken Notre-Dame-des-Carmes i Carcassonne](#) ligger i Saint-Louis-bastiden. Den blev genopbygget flere gange i det fjortende århundrede, derefter i det syttende århundrede og endelig i det attende århundrede.

Den [protestantiske kirke i Carcassonne](#) blev indviet i 1890.

Der er tre moskeer, hvoraf den største er [As-Salam-moskeen](#), der blev indviet den 24. juni 2000 af byens borgmester i La Conte-distriktet.

Grønne områder

Byen har mange grønne områder, herunder:

- Maria-et-Pierre-Sire haven, der ligger foran de administrative bygninger i Trivalle-distriktet ved foden af Aude-broen. Navnet er en hyldest til to berømte forfattere fra Carcassonne, Pierre Sire, en lærer, og Maria Sire, direktør for École de la Cité. Haven har en stele i deres hukommelse
- [André-Chénier-haven](#), også kendt som "Jardin des plantes", der ligger mellem [Canal du Midi](#) og [hovedvej 113](#) overfor SNCF-togstationen. Den stammer fra 1821 og ærer [Napoleons](#) abdikation og [Ludvig XVIII's](#) indtog i [Paris](#). Den er blevet fuldstændig restaureret, med genopfyldningen af dens springvand i 2018
- Gambetta-esplanaden med sine græsklædte områder og to alléer af platantræer, ombygget til en have i 2015
- Marquis de Gonets have i den tidligere Prat-Mary-ejendom, kommunal ejendom siden 2005
- parken Fabrique-des-Arts
- Parc de l'Île ved foden af middelalderbyen
- Bellevue-haverne ved bredden af Aude
- Calvary Garden, der ligger i Bastide Saint-Louis i bastionen af samme navn. Genåbnet for offentligheden i 2011
- Carcassonne har to blomster som [en by i blomst](#) af det nationale råd for byer og landsbyer i blomst i Frankrig.

Private

Carcassonne har mange borgerlige hoteller, der vidner om dens industrielle og kommercielle fortid. Disse hoteller går tilbage til tekstilindustrien mellem det syttende og attende århundrede.

Rue de Verdun (tidligere rue Mage) samler flere af disse hoteller, såsom Hôtel Besaucèle, Hôtel Bourlat og Hôtel de Roux d'Alzonne, som indeholder Collège André-Chénier. Nogle få hoteller skiller sig ud, såsom Hôtel de Franc de Cahuzac, Hôtel Castanier-Laporterie eller Hôtel de Murat, hovedkvarter for Aude Chamber of Commerce and Industry.

Endelig kan andre private palæer nævnes, såsom Hôtel de Pelletier du Claux, Hôtel de Rolland, som indeholder det nuværende Hôtel de la [Mairie](#), Hôtel de Saix, Hôtel Roques-Guilhem, Hôtel de Maistre og Hôtel Saint-André.

Andre bygninger

Andre bygninger er karakteristiske for byens historie og arv. [Pont-Vieux](#), der spænder over [Aude](#), er 225 meter lang og den første, der har forbundet byen med [bastide](#).

Det er i øjeblikket forbeholdt fodgængere, og tilbyder en smuk udsigt over byens volde og Trivalle-kvarteret, der ligger under byen.

Dette distrikt var hjemsted for den kongelige fabrik La Trivalle, som specialiserede sig i fremstilling af tøj. Denne fabrik blev oprettet i 1696 på initiativ af [Colbert](#) for at fremme eksporten af kvalitetstekstiler til det østlige Middelhav. Den eneste bevarede bygning ligger for enden af Pont Vieux. Integreret i bygningerne i den administrative by blev dens facade fuldstændig restaureret i 2013.

I hjertet af bastide Saint-Louis er der kornmarkedet med sin "Bras de Jupiter"-ramme, der stammer fra 1769.

Endelig er monumentet for modstandsbevægelsen et værk af [René Iché](#), hvis monumentale skulptur placeret på Square Gambetta, forestiller to *brydere*, der står over for hinanden.

I februar 2018 blev et nyt monument for de døde (Første Verdenskrig, Anden Verdenskrig, Indokinakrigen og Nordafrikakrigene) indviet på pladsen foran katedralen, mens det gamle, der stammer fra 1919, blev fjernet.

Gastronomi

Køkkenet i Carcassonne er et typisk køkken i sydvest baseret på landbrugsprodukter som fjerkræ og grøntsager.

Således kan Carcassonne-specialiteter som skinke, kandiseret fjerkrækråse, gåse- og andeconfit, små slagteoste, chokolade fra Cité, brosten fra Cité, sandsten fra Cité og mursten fra byen, smages i byen.

Petits carcassonnais, Cités chokolade, Cités brosten, Cités sandsten og Cités mursten er slik fremstillet af sukker eller chokolade, som kan findes i butikkerne i byen Carcassonne.

Carcassonne-regionen byder på andre specialiteter, såsom gåse- eller andeleverpostej, artiskoksalat med tørret lever, cassoulet (lavet af tørrede bønner, svær og svinekød, pølse og gåse- eller andeconfit) og bønne- eller bønnefrikasséer. Cassoulet af Carcassonne adskiller sig fra sine modstykker i [Castelnaudary](#) og [Toulouse](#) ved tilsætning af agerhønekød.

Andre specialiteter er tæt på Languedoc-terroiret, såsom de languedociske snegle (lavet af løg, skinke, tomater og persille), bourride de Bages, bouillabaisse og flan de Saint-Jean du Minervois (lavet af muscat fra Saint-Jean, honning fra Corbières og æg).

Flere vinmarker omkring Carcassonne producerer terroirvine, der bruges i mange specialiteter, såsom gryderetter eller gryderetter med [Corbières-](#) eller [Minervois-vine](#).

I nærheden af Carcassonne ligger [Cabardès-vingården](#) mod nord, [Corbières-vingården](#) mod sydøst, [Côtes de la Malepère-vingården](#), der omgiver Carcassonne, og [Minervois-vingården](#) mod nordøst.

[Sabatier-destilleriet](#), grundlagt af Michel Sabatier i 1885, lavede Micheline, en [likør](#), og Or-Kina, en [aperitif](#). I 2020 produceres de af huset Cabanel.

Kulturarv

Byen Carcassonne har flere faciliteter til at fremme kultur. Der er to teatre i byen.

[Jean-Deschamps-teatret](#) i hjertet af byen tilbyder et privilegeret sted for *Festival de la Cité*, som finder sted hver sommer.

Det kommunale teater Jean-Alary byder også på flere stykker i løbet af året. Det er et teater med karakteristika fra mellemkrigstiden (sober og funktionelt), bygget i 1933 af arkitekterne R. Esparseil og M. Oudin, det ligger på stedet for det tidligere dominikanerkloster. De malede interiørdekorationer er værker af J.-N. Garrigues og G.-J. Jaulmes. Bygning klassificeret på listen over historiske monumenter. Der findes to andre forestillingsale: auditoriet i det tidligere kapel på jesuiterkollegiet og Chapeau rouge i rue Trivalle ved foden af Cité.

[Carcassonne Museum of Fine Arts](#) ligger i det tidligere præsidium på boulevarderne beplantet med platantræer i den nedre bydel. Det huser især et teleskop, som blev brugt af [Napoleon](#) på hans hjemrejse fra øen Elba i 1815.

Genstanden var blevet glemt efter branden i museets arkiver i 1942. Den dukkede op igen i januar 2011 takket være en oplæsning af Alain Pignon, vært på bloggen *Chroniques de Carcassonne*. Museet tilbyder en samling af vestligt maleri fra det syttende til det nittende århundrede, en samling af lertøj, gobeliner og kunstgenstande.

Biblioteket, som har været under tilsyn af Carcassonnes bysamfund siden januar 2010, har en stor samling af gamle og værdifulde dokumenter. For eksempel rummer det det eneste kendte manuskript af Roman de [Flamenca](#), der betragtes som en prototype på [høvisk kærlighed](#), arkiverne for [Guillaume Peyrusse](#), kasserer for Napoleon 1., og også arkiverne for filosofen [Ferdinand Alquié](#).

Et projekt om et stort mediebibliotek er undervejs, men det er blevet udskudt i mange år, ligesom de andre relaterede projekter (oprettelse af et edb-katalog, opdatering af samlingerne osv.).

I 2010 satte det nye flertal brat en stopper for projektet for Prat-Mary-grunden i den sidste fase af arkitektkonkurrencen. Siden 2010 er de fleste af midlerne ikke længere tilgængelige for offentligheden. Fra det gamle kommunale bibliotek er der stadig en afdeling for børn, kaldet "Grain d'Aile" under de overdækkede haller og for voksne kaldet "Grain de Sel" beliggende på rue Fédou. I august 2011 udløste den utilsigtede skrotning af kulturarvsværker en stor kontrovers.

Cap Cinéma - CGR-multiplexet åbnede sine døre i Pont Rouge-området den 27. oktober 2007 med ni biografer med 1.828 pladser, en daginstitution og flere restauranter.

Carcassonne har også fem biografer i byens centrum, i Colosseum, der også drives af CGR-gruppen. Denne biograf er hovedsageligt dedikeret til arthouse-film.

I virkeligheden lejer foreningen "Les Amis du Cinoch" lokalet ud til CGR-gruppen for at udsende sine arthouse-programmer. Cap Cinéma-selskabet ejede før overtagelsen af [CGR-gruppen \(Circuit Georges-Raymond\)](#) i 2017 et andet teater, Odéum-biografen, som lukkede dørene, da multiplexet åbnede.

Denne hal, hvis facade er i [art deco-stil](#), blev købt af rådhuset for at omdanne den til et kongrescenter, hvis ombygning blev aflyst på grund af asbest.

En tidligere sekretær for rådhuset i Carcassonne, Édouard Lacombe, komponerede en hymne til byen "La carcassouneso". Han var oprindeligt fra [Venerque](#) i [Haute-Garonne](#), hvor han hviler på sin kirkegård.

Foreningen af venner af byen og byen Carcassonne, der blev grundlagt i 1927 af Pierre Embry, den første kurator for Cité, er en af de vigtigste foreninger, der tjener kulturarven.

Dens primære formål er at berige samlingerne på museerne og Carcassonne bybibliotek gennem indkøb eller donationer (malerier, guldsmedning, skulpturer, bøger).

Hun deltog i oprettelsen af lapidary-depotet på grevens slot. I 2016 deponerede hun en stendelfin fra det syttende århundrede på Museum of Fine Arts, det eneste vidnesbyrd om det gamle monumentale springvand på hovedtorvet i bastide Saint-Louis, Place Carnot, tidligere place aux herbes.

I 2020 blev et maleri af [Jacques Gamelin](#) og et par fakler fra det attende århundrede endnu en gang tilføjet til museets samlinger. Det fremmer også kulturarven ved hvert år at deltage i Europadagene og ved at tilrettelægge besøg og konferencer.

To lærde selskaber viderefører viden om den kulturelle og historiske arv i byen og dens region, disse er [Academy of Arts and Sciences of Carcassonne](#) og [Society of Scientific Studies of Aude](#).